

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 21. szám.

Budapest, május 23.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre - - 12 korona

Félévre - - - 6 korona

Negyedevre - - 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.



CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
 Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
 minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
 Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Szemelvények a csendőri jelentésekből.

Irta: Argus.

A csendőrségi testület fennállása óta igen sok változáson ment át a hatóságokhoz, de különösen a büntető bíróságokhoz teendő jelentések összeállítási formája.

Tökéletesedett ez is, mint minden más egyéb, a mi a csendőri szolgálattal összefüggésben van. Ujabb és újabb módosítások történtek a büntető perrendtartás, a büntető eljárás és a csendőrségi szolgálati utasítás ujtásai és változásai alkalmával és követni kellett ezeket a csendőri jelentések tartalmi kibővítésének és összeállítási, illetve felszerelési módjának is.

A csendőri jelentés jellege és célja azonban eme ujtások mellett sem változott. Lényegileg csak előzetes tájékoztatásul szolgál az most is, mint eddig mindig.

Tájékoztatja a bíróságot vagy a közigazgatási hatóságot a hatáskörük alá tartozó területen előfordult büntettekben, vétségekben és kihágásokban elért csendőri eredményekről. Megjelöli a károsokat, sértetteket, a tetteseket, az esetleges bűnségeket és tanukat stb. Beszámol ezeknek a bejelentett törvényellenes cselekmény egyes részleteire nézve adott bemondásairól s az előkerített bűnjelek minőségéről és számairól.

Ezeket felül legfeljebb az esetleg fennforgó alapos gyanuokról lehet még benne szó, ha erre egyáltalán szükség van a bizonyításnál. És még az enyhítő, esetleg a súlyosító körülményekről.

A mi a tettesek, tettestársak, bűnségek, orgazdák stb. büntetett vagy büntetlen előéletét illeti, ennek ismertetésére ez idő szerint az erkölcsi bizonyítványokat, a sértett felek indítványára üldözendő büncselekményeknél pedig, ép úgy mint eddig, azok vonatkozó nyilatkozatait mellékeljük.

Ezzel aztán be is fejezhetjük a csendőrségi jelentések tartalmának megkövetelt adatait és mellékletekkel való felszerelését. Mert azt, hogy a szereplő egyének személyazonossági adatainak, lakhelyének stb. felsorolását is tartalmaznia kell, mint magától értetődőt, amúgy is mindenkinek tudnia kell.

Szóval, mint már az imént említettem, a csendőri jelentés csak tájékoztató szerepet tölt be a büntető el-

járás megindításánál, mert maga az eljárás tulajdonképpen csak a kir. ügyészségek és vizsgálóbírók beavatkozásával veszi kezdetét.

Ezt minden csendőrnek és őrsparancsnoknak tudnia kell. És tudják is jól mindannyian. De hát az embernek meg van az a különös sajátos tulajdonsága, hogy mindig többet szeretne mondani, magának több befolyást szeretne tulajdonítani, mint a mennyire szükség van illetve a mennyi meg van engedve. Szeretne, ha valami „Megjegyzés” vagy „Lábjegyzet”-féle alapon még valamit beszúrhatna abba a feljelentésbe. Valami olyat, a mi a feljelentett egyén megbüntetését elősegítő vagy a büntetést súlyosbitató.

Ez alapon aztán olyan bejegyzések kerülnek a csendőri feljelentésekbe, a melyekből szinte rá lehet mutatni hogy a feljelentést szerkesztő őrsparancsnokság mintegy befolyást igyekszik gyakorolni a bíróságra a feljelentett egyének elleni határozatának meghozásánál.

S hogy ezt elérhossa, különféle, a feljelentésekbe egyáltalán nem tartozó sejtésekkel, indokolatlan feltevésekkel, képzelt gyanuokkal, kérésekkel és javaslatokkal igyekszik kiegészíteni jelentése adatainak — általa is felismert — hiányosságát, észrevehető jelét adván ezekkel ama burkolt óhajának, hogy bizonyos erkölcsi elégtételt szerezne neki, ha a feljelentett egyén egyáltalán vagy a szokottnál súlyosabban olítátnak.

Az alábbiakban néhány ilyen szemelvényt jegyzek meg, a melyekkel a csendőri feljelentésekben igen gyakran találkozunk s a melyeknek kiküszöbölése pedig annál is inkább ajánlatos lenne, mert különös színben tünteti fel az egyesek felfogását és az őrsparancsnok irodai ügyködésének ellenőrzése tekintetében is hátrányos megítélésekre adhat alkalmat.

Általános szokássá vált ugyanis az említett feljelentések végére odailleszteni:

— Kérem nevezetnek szigorú megbüntetését!

Hasonló ehhez, mikor az őrsparancsnok valamely rakonezátlan, verekedő, virtuskodni szerető falusi legényt szigorú megbüntetéssel szeretne megjavítani s hogy ezt elérhossa, felveszi a jelentésbe; Nevezett kötekedő, izgága természetű, verekedésért már több ízben büntetve volt s javulása csak szigorú büntetés mellett volna remélhető!

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA



STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsorlása. — Arjegyzék minden hangszerről külön küldetik.



Ebből a pár megjegyzésből azt hiszem akárki is olyanforma vélekedést olvashat ki, mintha az őrsparancsnok nem volna megelégedve a hatóság részéről alkalmazott büntetések szigorúságával vagy súlyosságával, s azért veszi fel a jelentésbe az idézett részeket, hogy ezt elérhesse.

Egreesek pedig, valószínűleg azon az alapon, mert tapasztalták, hogy a közigazgatási hatóságok a záróra áthágások jelentéktelenebb eseteiben első alkalommal nem mindenkivel szemben alkalmazzák a büntetést. Hogy tehát a feljelentett mindenképen megbüntettessék, így elmélkednek:

— Nevezett már ismétlően figyelmeztetve volt a záróra beartására és arra is, hogy ellenesetben büntetésnek teszi ki magát, de úgy látszik, hogy a figyelmeztetéseket semmibe se veszi, mert annak dacára mégis a záróra túl 15 percczel nyitva hagyta a kocsiját.

Tapasztalathból tudhatja már minden őrsparancsnok, hogy az ilyen és ehhez hasonló jellemzések legkevésbé sem befolyásolják a bíróságot vagy hatóságot büntető határozatuk meghozatalánál s ez a szokás mégis terjed tovább, mert mindenki azt hiszi, hogy csak úgy ítélik el a feljelentettet vagy úgy lesz súlyosabb az ítélet, ha ő a jelentésbe a saját vélekedését is belesusztatja.

A mindenáron való beavatkozni akarásnak egy különös módja ez, a miből a feljelentettnek sem erkölcsi sem anyagi kára nem származik ugyan, de a közbiztonsági állapotokra sem háramlik belőle semmiféle előny. Az őrsparancsnok azonban elérheti vele azt a nem várt eredményt, hogy egyik vagy másik hatósági vagy bírósági személy adandó alkalommal vagy neki személyesen vagy tisztú előjárója útján tudomására hozza, hogy a hatósági vagy bírósági eljárásba való burkolt beavatkozására éppen semmi szükség nincs.

Vannak ezeken kívül még ugyancsak a feljelentésében használt olyan különleges részletek, a melyekből, mint igazolatlan feltételeknek magukban véve semmi értelmük nincs s legfeljebb arra enged következtetni, hogy a járőr vagy az őrsparancsnok észlelt ugyan valamit, de észleletének nem tudott helyes kifejezést adni vagy nem tudott, esetleg nem akart az észlelt jelenségeknek mások által is könnyen megérthető megállapításába, kétségtelen felderítésébe, valóvá tételébe melyekben beleavatkozni s így csak egy odavetett általános megjegyzéssel jelölni azt a név- és jelentőség nélküli valóságot.

Eppen a napokban került a kezembe egy ilyen feljelentés, a melyben két ökor ellopásával gyanúsít meg az őrsparancsnok három egyént, a kik a lopás napjának estéjén, három vagy négy órával a lopás elkövetése előtt, igazolt okból s káros és mások tudtával a lopás színhelyén jártak.

Nem derített ugyan semmiféle más terhelő adatot rájuk, azok pedig itagadtak és alibit igazoltak, az őrsparancsnok mindezek dacára feljelentette őket s egyszerűen az alábbi körülírással igyekezett bűnösségüket kétségtelenné tenni:

— Nevezettek tagadják ugyan a cselekmény elkövetését, de a *körülmények* arra mutatnak, hogy nem lehet más a tettes, csak ők!

Arról azonban, hogy mely *körülmények* igazolhatják vagy valószínűsíthetik az általa említett feltételeket, egyetlen szóval sem tájékoztatta a bíróságot és azt sem ígérte, hogy a jelentésével csak sejtetni engedett misztikus körülményeket, egy újabb nyomozás során meg fogja állapítani és pótlólag bejelenteni.

Egy másik csendőri jelentés pedig ekként akarta mindenképen az orgazdaság bűnébe keverni a gyanúsítottat:

— Nevezett tagadásban van és nála a legalaposabb kutatás mellett sem volt a keresett tárgy feltalálható, de *alapos a gyanu*, hogy csakis ő vette meg azokat!

Ennél többet nem mondott egy szóval sem, hanem rábizta a bíróra, hogy találja ki az ő gondolatát vagy derítse ki azt a bizonyos alapos gyanút.

Hasonló ehhez, de már valamivel többet enged következtetni a következő jelentés:

— Nevezett tagadja a lopás elkövetését, de három tanu is állítja, hogy *ilyenforma* ember lehetett az, a kit előző napon, a káros tanyúja melletti országúton elgyalogolni láttak, tehát nagyon valószínű, hogy akkor kémlelte ki a lopás színhelyét!

Különös gyanuokra akadott egy lopásban való nyomozás és kikérdezés közben az egyik járőr, a melynek észleletét az őrsparancsnok is magáévá téve, ekként igyekezett rásütöni a tagadásban levő gyanúsítottra a bűnsegítés vádját:

— Nevezett pedig tagadása dacára is *tudhat* az esetről mert kikérdezése közben igen *gyanúsán* *mosolygott!*

Nagyon valószínű, hogy a bíró is gyanúsán mosolygott, mikor ezt az igazán terhelő gyanuokat olvasta.

Arra is mérget lehet venni, hogy azt a gyanúsítottat sem ítélte el a bíróság, a kit pedig az őrsparancsnok-ság mindenképen börtönre juttatni akarván, ekként áztatott el a jelentésében:

— A felhozott terhelő körülmények alapján ajánlatos volna nevezett elítélése, mert a kikérdezéskor henczegeve hangoztatta, hogy még ilyen gyanuokok alapján nem lehet őt elítélni!

De a bíróság mégis a gyanúsítottnak adott igazat és nem ítélte el.

Az alapos gyanuokok között — azt hiszem — a legkevesebb jelentőséget tulajdoníthatott a bíróság annak, a melyet egy lopással gyanúsított egyénre felhozott és

Ha fáj a feje ^{ne tétovázzék, hanem használjon azonnal} **Beretvás-pastillát**

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migránt és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógyszertárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.



Huszárőrzárat egy orosz-lengyelországi úton.

a következő sokat jelentő körülírással jelontett be az őrsparancsnokság:

— Tanuk igazolják ugyan nevezett alibijét, de ezek csak hamis tanuk *lehetnek*, mert *nincs kizárva*, hogy megvesztegette őket.

A tanuk szavahihetőségét hátrányosan befolyásoló és érdekeltségüket feltűnően kidomborító jelenségek között bizonyosan párját ritkítja a következő leleplezés, a melyet a verekedésben való részvétellel gyanúsítottnak alibijét igazoló Grünzweig Mór házaló állítása ellen az őrsparancsnokság bejelentett:

— Nevezettnek azonban, mint érdekelt félnek, a bemondása figyelembe nem vehető, mert mint toltkereskedő és házaló a faluban egyedül lévén, ő szokta megvenni gyanúsított anyjától a libatollat, ha van neki!

A mindenáron való elítéltetni akarásnak igen eklutáns példája az alábbi eset.

Egyik őrsparancsnokság a járőre által tettenért csalót, a ki egy olcsó nickel órát ezüst óra gyanánt kínálta megvételre, csalás büntette miatt letartóztatta és a bíróságnak tényvázlat mellett átadta, holott az ez esetben szereplő sértett fél panaszt sem tett, sőt mint a kikérdezés során kijelentette, felismervén az óra minőségét, azzal utasította el a kísérletező csalót, hogy *krumplit* nem vesz, mert van otthon a vermében elég!

Nehogy pedig a bíróság csupán sikertelen kísérletnek minősítse ezt a büntettnék állított cselekményt, az őrsparancsnokság azon órák kikérdezésével, a kitől terhelt az órát vette, megállapította, hogy tőle a terhelt már több hasonló órát is vett. S miután ezek az órák már nem voltak terhelt birtokában, azt a kétségtelennek látszó valószínűséget vette fel az őrsparancsnok a tényvázlatba, hogy terhelt azokat eladván, üzletszerűleg üzte a csalást: cselekménye tehát *okvetlenül* a csalás büntettét képezi.

Mint hogy azonban a terhelt nem tudta vagy nem akarta megmondani azokat az állítólagos sértetteket, a kiket az eladott órákkal *feltehetőleg* megkárosított s így ezek kiléte nem volt kideríthető és bejelenthető, s mint hogy továbbá ez az eset a Büntető Novella életbe lépése előtt történt, a mikor tudvalevőleg a csalás kísérlete még nem volt büntetendő cselekmény: a bíróság nemcsak hogy azonnal elbocsátotta a terheltet, de még eljárást sem indított ellene.

Talán valószínűnek mondhatjuk, hogy a többi állítólagos káros feltalálása és bejelentése esetén nem menekült volna meg a terhelt ily könnyűszerrel, a büntetés alól, de hogy ezek hiányában egy egyszerűen odavetett sejtéseken alapuló feltevészel igazolni akart vád miatt elítéljen a bíróság valakit, azt hiszem, bárki is lehetetlennek tartja.

A csendőr — mint tudjuk — közbiztonsági közeg. Kötelessége a büntetéseket kiderítése és feljelentése esetleg elfogása. Jelentéseinek azonban a tiszta valóságot kell tartalmaznia s a miket abba felvesz, annak minden részletét határozott bizonyítékokkal támogatni is köteles.

Sejtésekkel, alapnélküli feltevésekkel, képzelt gyanuokkal a bíróság elé lépni nem szabad. Még kevésbé szabad képzelődnie arról, hogy valakinek az elítélésére vagy súlyosabban való elítélésére sejtésekkel, alapnélküli feltevésekkel, képzelt gyanuokkal, kérelmekkel, javaslatokkal befolyást gyakorolhat.

Igaz ugyan, hogy minden csendőrnek bizonyos erkölcsi elégtételt, hogy ne mondjuk lelki megnyugvást nyújt az a tudat, hogy az általa feljelentett vagy elfogott egyént elítélte a bíróság. Mert ebből tudhatja úgy ő maga, mint szükség esetén előjáró parancsnoksága is, hogy mindazokat a nyomozásokat, a melyeknek vádlottjai elítéltek, helyesen vezette és fejezte be.

Ez az erkölcsi elégtétel és lelki megnyugvás azonban egészen más természetű, mint a minőt a káros vagy sértett fél érez megkárosítója vagy megérettje elítéltekor. És csak akkor igazi, ha tiszta öntudattal állíthatja a csendőr, hogy nem hamis adatokon építette fel a vádat, hanem kötelességszerűen minden tekintetben beigazolt tényeket sorolt fel a bíróságok elé terjesztett jelentéseiben.

Ebben az esetben pedig nincs szükség sejtésekre, alapnélküli feltevésekre, képzelt gyannokokra. És nincs szükség arra sem, a mi különben még az eddig megállapított és tökéletesített feljelentési mintákban sem fordult elő soha, hogy az őrsparancsnok kérje vagy javasolja valamely vádlottnak egyáltalán vagy súlyosabban való elítélését.

Magyar Nők Korona-Alapja.

A honvédelmi minisztérium *Hadseregélyző Hivatala* a vitéz katonáink özvegyei és árvái érdekében a háború kitörése óta folytatott humanitárius munkájába aktív munkatársul kívánja bevonni a *magyar női társadalmat*. Az eddigi gyűjtés eredményétől *teljesen kitömlő utat* óhajt teremteni a Hadseregélyző Hivatal. Az özvegyek és árvák életbevágóan fontos érdekeinek felkarolására *Magyar Nők Korona-Alapja* néven indul hódító útjára ez a nemes és szép akció, mely méltó kifejezője lesz a magyar társadalom asszonyai és leányai példátlan nagylelkiségének, a nagy idők szellemétől való ihlettségének és igaz hazafiságának.

Az akció országos jellegű, *nem maradhat ki abból egyetlen magyar asszony, egyetlen magyar leány sem*. A Magyar Nők Korona-Alapjának tagjává válik mindenki, a ki legalább egy (1) korona adománnyal járul az alaphoz. Legyen ez az új alap minél hatalmasabb, hadd lássa mindenki, hogy a magyar nő méltó az ő páratlanul álló jó híréhez, hadd igazolják a tények, hogy a magyar nőt a jótékonyosság szolgálatában sem lehet fölülmülni.

A kik a *Magyar Nők Korona-Alapjához* egy (1) koronás adományaikkal nagylelkűen hozzájárulnak: művészi emlékszelvényt kapnak. Hogy e nemes mozgalom minél szélesebb körben elterjedjen, a magyar női társadalom vezető tagjai *egy nagyválasztmány keretében* csoportosultak. Ők veszik kezükbe ennek a gyönyörű akciónak az irányítását. A nagyválasztmány Budapestben alakul meg, mintegy központi szerveként az egész nagy-



Az északi harcztérről. — Tábori tűznél egy oroszlengyelországi erdőben.

fránny országos mozgalomnak, de már a legközelebbi időben az ország minden városában és községében is hadsegélyező hölgy-bizottságok alakulnak, programjukba véve a koronás emlék-szelvények árusítását. Nincs kétség az iránt, hogy e hölgy-bizottságok a legélénkebb agitációt fogják kifejteni a hősök özvegyei és árvái érdekében.

Az emlékszelvény-füzetekért (à 20 korona) vagy az egyes szelvényekért (à 1 korona) a Hadsegélyző Hivatalhoz (Budapest, képviselőház épülete) kell fordulni, e szelvény-füzetek Budapesten a nagy-választmány tagjainál, továbbá a tisztá-kaszinó (Vározi-utca 38.) második emeletén és a Kossuth Lajos-utca 20. szám alatt lévő persely-osztályban, vidéken pedig a hadsegélyező hölgy-bizottságoknál s azok tagjainál is kaphatók.

A Magyar Nők Koronát-Alapjának nagyválasztmányában a következők foglalnak helyet: gróf Almásy Györgyné, gróf Andrássy Gyuláné, gróf Apponyi Albertné, gróf Apponyi Sándorné, Balázs Györgyné, Bärezy Istvánné, Balogh Jenóné, gróf Batthyányi Lajosné, özv. Báthory Nándorné, Benedek Sándorné, Berzeviczy Albertné, gróf Bethlen Istvánné, dr. Bodu Dezsőné, Csánády Frigyesné, gróf Csekonics Endréné, báró Iániel Gáborné, gróf Dessewffy Emilné, Drusche-Lázár Alfrédné, domonyi Domony Mórné, gróf Edelsheim-Gyulay Lipótné, özv. Elek Pálné, jánosi Engel Gyuláné, gróf Esterházy Erzsébet, gróf Esterházy Emán, Farkas Edith, báró Fejérváry Imréné, Fernbach Károlyné, Follért Károlyné, báró Ghillány Imréné, báró Grödel Arminné, dr. Grósz Emilné, báró Guttmann Lilly, báró Guttmann Vilmosné, gróf Hadik-Barkóczy Endréné, gróf Haller Györgyné, özv. Hampel Józsefné Pulszky Polixena, báró Harkányi Jánosné, báró Hazai Samuné, Hennyey Vilmosné, dr. Hermann Beláné, Hollán Sándorné, báró Herzog Mórné, özv. Hieronymi Károlyné, dr. Hlovay Lajosné, dr. Janovich Beláné, Jeszenszky Sándorné, báró Jósika Samuné, Josipovich Gézané, Kálmán Gusztávné, gróf Károlyi Gyuláné, báró Karg Jánosné, ivándi Karátsón Lajosné, gróf Karácsonyi Jenóné, Kelemen Beláné, gróf Khevenhéderváry Károlyné, Kirchner Hermanné, báró Kornfeld Mórné, Lánczy Leoné, dr. Lers Vilmosné, Lónyay Sándorné, Lukács Györgyné, Madarassy Gáborné, gróf Mailáth Józsefné, gróf Marenzi Ferenczné, gróf Mikes Arminné, dr. Némethy Károlyné, Molnár Viktorné, özv. dr. Neumann Arminné, báró Orosdy Fülöpné, özv. örgróf Pallavicini Edéné, gróf Pejacsevich Jolán, Pekár Gyuláné, ifj. báró Perényi Zsigmondné, gróf Ráday Gedeonné, báró Révay Simonné, Rosenberg Augusta, Sándor Jánosné, gróf Semsey Lászlóné, dr. Sennyey Józsefné, dr. Simon Eleméné, gróf Szapáry Emmi, szeverini Sorsich Beláné, gróf Széchenyi Emilné, Szász-Schwartz Gusztávné, Szemző Aglaja, Szurmay Sándorné, gróf Teleky Sándorné, gróf Tisza Istvánné, dr. Tóry Gusztávné, Vadász Lipótné, gróf Wilczek Frigyesné, özv. báró Vécsey Józsefné, Wlassics Gyuláné, gróf Zichy Rafaelné, sáromberki Ziegler Károlyné, gróf Zichy Jánosné.

ÁLTALÁNOS ISMÉRTEK.

Zeppelin Páris fölött.

Winding András a „Politiken” párisi tudósítója, az alábbi tárczazikkben érdekesen írja le a márczius 20-áról 21-ére virradó éjszakát, a mikor a Zeppelinek nagy pánikot okozva, megjelentek Páris fölött.

Vége megérkezett. Ragyogó, csillagfényes éjszakán, éjfél tájban, a tavaszi, enyhe északnyugati széllel

Különös éjszaka, felejthetetlen hangulatok. Világtörténelmi órák peregnék le az örökkévalóságba.

Egy barátommal ép a Theatre Francais esti előadásán voltunk. Színbáz után a Montparnasse-ra mentünk, az orosz atelier-be, mely a háború alatt bizonyos hírességre tett szert. Itt gyülekezik esténként a nemzetközi író- és művészvilág hölgyeivel. A társaság zenél, vitalkozik, olykor tánczra is perdül. A sötét, tágas műteremben, melynek falait kubista festmények borítják, párok keringőznek. Egyszer csak megáll a táncz: trombitaharsogást hallunk a távolból. A tűzoltóság trombitái harsognak: „Garde à vous!” (Vigyázzatok!) A társaság szétrebben, a bátrabbak a kerti ház rácsos kapujáig merészkednek. Mi ketten követjük példájukat.

Megint trombita harsog. Tavasrendőrök vágatnak el mellettünk és beiktatnak a nyitott ablakokon:

— Oltsátok el a lámpákat! Oltsátok el a lámpákat!

Mi történt! — rémüldözünk, de senki se válaszol kérdésünkre.

Perczek múlnak, az izgalom nőttön-nő. Az atelierben a zene is elcsendesül.

A fiatalemberek csoportjával a Gare Montparnasse irányában rohanunk a rendőrszoba épületeig, a hol méla még ég zöld lámpaernyő alatt, mint a tudós magányos lámpása.

Most aztán kiderül, mi okozta a rémületet. Mindenünnen ezt kiáltják:

— A Zeppelinek! A Zeppelinek!

Egy rendőr buzgón magyarazza:

— Negyed egykor jelezték őket Campiégnéből.

Az óramutató egy órát jelez. A Montparnassetől Ménilmontantig, Passyban és a Montmartreon a tűzoltók kürtjelzése harsognak. Gépkocsik száguldanak az útvonalakon, alaromat fújva... „Garde à vous.”

A pályaudvaron kioltják a lámpásokat s most vak-sötétben állunk csillagos égbolt alatt. A távolból a Mont Valérien és az erődítések felől úgyük bömbölését halljuk a csöndes éjszakában. A berkocsiallomásokon a kocsisok eloltják lámpáikat és dideregve húzódnak meg csukott kocsijaik homályában.

Egyszerre csak fűlsikekő moraj reszketteti meg a levegőt.

— Ime! — mondja valaki s az Eiffel-torony felé mutat. — Az első Zeppelin!

— Hol, hol? — faggatódnak mások.

— A kisebb fénypontok mögötte bizonyára a mi repülőgépeink. Utolérük... Most, most, elbánnak velük!

Szóltanul meredünk az égre, de csak bunyorgó csillagokat látunk. Zeppelinek, repülőgépek semmi nyoma. A Trocadéro előtt azonban úgyük dörognék, s az Eiffel-torony erkélyzetein már működnek a mitrailleuse-ök.

Az első tavaszi éj... Enyhe és balzsamos a levegő. Az invalidusok dómjának silhontje sötétben rajzolódik ki a csillagfényes firmamentumon. Két hatalmas dörognést hallunk. A láthatatlan léghajó vetette el bombáit, vagy a franciaia úgyük működnek hatásosan?

Mintha láthatatlan erő mozgatná őket, az imént még nyugtalanul mozgó reflektorok most egy irányba terelődnek. Az Eiffel-toronyról szóródó sugárkéve egyenesen a Sacré Coeur templomára esik, mely most féhéren csillog a sötét éjben. Egy másik pübatolózó fényűv, melynek egy magas háztetön van a forrása, legyezőszerűen terped szét, aztán ovális alakban húzódik el Batignolles felett. A Szajnapart titkos állomásairól, Páris környékének apró községeiből, a világváros rejtelmes homályából világító hidak törnek égnek, s a láthatatlan ellenséghez vezetnek, mely a magasból szé-



Az északi harcztérről. — Trén egy orosz Lengyelországi város szélén.

ület nélkül szemléli a Szajna hullámaiban tükröződő csillagok játékát.

Egyszerre csak újabb fényezőró villanását látjuk a magasban. Ugyanakkor az Arc de Triomphe tetőzetéről megindul a mitrailleur-ök golyóáradata. És most már világosan halljuk a léghajó motorjának berregését. A hang egyre közeledik, de a következő pillanatban a fényezőró is megtalálja és körülöleli a hatalmas Zeppelin, mely egy pillanattal a Cassiopeia csillagképben áll, majd Neuilly irányában rohan tovább. Különös érzés fog el, a mikor viszontlátom a légi járművet, melyen egyszer én is átutaztam egy csillagos szeptemberi éjszakát a szunnyadó Hamburg és Kopenhága fölött. A Zeppelin most alig ezer méternyi magasságban lebeg, de a következő pillanatban gyors manőverrel elkarja előkerülő a fényezőró éberségét és a fény sugarak támadása elől a magasba szökken. Ágyúk dörögnek, s mi jól láthatjuk, hogy a strápnalék a léghajó közelében robbannak szét, de találni egyik sem talál. A gránátok pukkanása után fehér felhőbrongyok takarják el a csillagos eget.

Perczekig gyönyörködünk a csodálatos látványban, aztán nyoma vész a Zeppelinnek. A fényezőrók most ismét nyugtalanul kutatják a magasságot és a látóhatárt.

KÉPEINKHEZ.

Az északi harcztérről.

Az északi harcztér alatt emlegetett óriási területnek körülbelül fele részét Orosz-Lengyelország területére számíthatjuk. Kezdődik ez Krakkó közelében s innen északi irányban a Német birodalom felső sarkáig Memelig, nyugatról keleti irányban pedig, ha a mostani harcok színterét vesszük alapul, a Német birodalom Posen tartományától számítva, Varsóig terjed.

Ennek az óriási területnek ez idő szerint közel fele része az osztrák-magyar és német szövetségesek kezében van. És pedig Lodz és az ettől felfelé, egészen a legutóbb elfoglalt Lihau orosz kikötővárosig, keleti irányban 60—120 km.-nyi szélességben számítva, a német seregek által van megszállva, míg a Pilicza és a Nida folyók nyugati oldalán Czenstohovo, Laski, Noworodomszk és Piotrkov városok és az ezek környékén levő községek, Krakkótól felfelé körülbelül Lodzig az osztrák-magyar seregek birtokában van. Ez az a sokszor emlegetett Pilicza-menti rész, a hol a szövetséges seregek már hónapok óta farkasszemmel néznek a Pilicza keleti oldalát még birtokában tartott oroszokkal.

Ha vissza emlékezünk a múlt évi őszi időre, a mikor az osztrák-magyar seregek a Lemberg felé indított győzedelmes offenzívát a miatt, mert az oroszok a kevésbé védett Kelet-Poroszországba betörték a nyugat felé Szilézián át Berlint, délnyugat felé pedig Krakkón át Bécsét fenyegették, hirtelen abbahagyva, egészen Krakkóig visszavonultak, eszünkbe juthat, hogy ott a német szövetséges seregekkel egyesülve, az oroszok előnyomlását hamarosan megállították, két offenzívába mentek át, a németek egészen Varsó közeléig, az osztrák-magyar csapatok pedig a limanovói dicső csata után, az ellen-

ség üldözését folytatva, a Pilicza és a Nida keleti részére vetették vissza az oroszokat.

Azóta — mint a jelen számunkban közölt képek is mutatják — osztrák-magyar csapatok uralják ezt a területet, magyar huszárorjáratok portyázak az orosz-lengyelországi falvak között, az osztrák-magyar train vonata húzódik végig a közlekedési vonalakon s magyar bakák vannak meghúzódva a Pilicza és a Nida melletti lövészárkok védőfalja alatt. Most azonban, midőn a sorokat írjuk, a nyugat-galicziai orosz front áttörésének előjele is remélt hatásaként már itt is visszahúzódnak az oroszok, mire a mi csapataink átkeltek a Nidán, hogy a Dunajecz-menti és a kárpáti hadseregeknek segítve, megtisztítsák Galiciát az oroszoktól.

HIREK.

Hősi halál. Dombó Sándor, m. kir. csendőrszázados, ujvidéki szárnyparancsnok, beosztva a nagyváradí 4. honvéd gyalogezredhez, mint zászlóaljparancsnok, a hadiéletményes katonai érdemkereszt tulajdonosa, stb. stb. kitályért és hazáért küzdve, folyó évi május hó 7-én Laborczfőnél, a határgerincek öblében, hősi halált halt. A boldogult hűt teteme folyó hó 7-én, a laborczfői templom sírkertjében helyeztetett örök nyugalomra. A harcmezőn elesett hős bajtársunk emlékét kegyelettel fogjuk megőrizni. Pihenj nyugodtan, édesülse meg nyugalmadat szívünk melege, melylyel dicső emlékünkrek adóztál!

Megdicsérés. Szabó Jeremiás és Péter Zsigmond, II. számú csendőrkörületbeli őrmestereket a cs. és kir. Kövess-hadsereg-csoportparancsnokság, az ellenség előtt tanúsított kitünő és vitéz magatartásuk elismeréséül, nyilvánosan megdicsérte.

Adományok. Legutóbb a következő adományok folytak ho hozzánk: A háborúban megvált katonák és az elesettek árvái részére: A turócszentmártoni őrsről Patáki A. járásőrmester 5 K, Bobek J. csendőr 5 K, Nagy M. csendőr 10 K, Fehér M. csendőr 2 K, Ilgó G. népfőlkelő 5 K, Fenarman M. népfőlkelő 5 K, Oláh M. népfőlkelő 2 K, Eichler S. népfőlkelő 2 K, összesen 41 K. Delán L. csendőr véglegesítése alkalmával 5 K, Szitás L. csendőr füstadódij fejében 3 K, a krassóvári őrs füstadódij fejében 6 K 40 f, Tóth K. őrmester 3 K, Csontos A. őrmester 20 K, a percsetezegi őrs 8 K 20 f, Pál L. 4 K, Grigely A. járásőrmester 4 K, Beke J. csendőr 3 K, Getaszka P. csendőr 2 K, Rosenzweig J., Schützler L. és Hebl M. népfőlkélok 1—1 K, Pap J. őrmester 30 K, Kiesindi J. őrmester elhalálkozás alkalmával koszorúra összegyűlt összegből fennmaradt 26 K, Tárkányi J., Turóczy M. és Kiss G. csendőrök 5—5 K, végül az alsóhatárszegi őrs közadakozása 31 K 60 f. Ez utóbbihoz hozzájárultak: Papp Dániel csendőr ez. őrmester 2 K, Sándor József tizedes 1 K 60 f, Szabó Dénes népfőlkelő 40 f, Ambrus Károly tizedes 2 K, Kovács Györg népfőlkelő 60 f, Deak

Ferencz népfőlkelő 40 f, Saji Flóra népfőlkelő 40 f, Debreczeni István népfőlkelő 40 f, Molnár Miklós népfőlkelő 50 f, Bán László népfőlkelő 50 f, Balázs Lénárd tizedes 1 K, Kelemen Zsiga népfőlkelő 40 f, Dé Miklós népfőlkelő 20 f, Duka Flórián népfőlkelő 1 K, Dukánics Mihály népfőlkelő 1 K, Rigmányi Mihály népfőlkelő 1 K, Borbély Gergely népfőlkelő 1 K, Bimbó Áron népfőlkelő 1 K, Turjanicza János népfőlkelő 50 f, Demeter Zsiga népfőlkelő 40 f, Kurki Mózes népfőlkelő 40 f, Pál András népfőlkelő 20 f, Szász György népfőlkelő 1 K, Valasik János csendőr 2 K, Balázsa Miklós népfőlkelő 50 f, Scheff János csendőr 2 K, Rosenberg Lázár népfőlkelő 2 K, Triffa János csendőr 2 K, Sipos János népfőlkelő 2 K, Molnos Ferencz 1 K, Kis Ferencz 1 K és Bernát Dénes 60 f.

Egy csendőr agyonveretése. Balázsfalva község szélen május hó 14-ére menő éjjelen elegendő ismeretlen tettesek betörték a Nagyküküllő folyó partján lakó Czitrón József kereskedő üzletébe, ahól a Wertheim-szekerényt a közelben levő baromfiúrsártérre kivitték, ott feltörték és a benne levő 2390 korona készpénzt elrabolták. Máthé Lajos, balázsfalvi őrsbeli csendőr, szolgálaton kívül valószínűleg tetten érte a tetteseket gonosz munkájukban, mire azok a csendőrt támadták, azt agyonverték és a Nagyküküllő folyóba dobták. Máthé csendőr hullája a folyóban megtaláltatott. Tettesek után széleskörű nyomozás indított.

Kőborz cigányok üldözése. Kovács Béla csendőr és Bajkó István tartalékos gyalogosból állott járőr május hó 12-én délután 1/2 órakor oly meghagyással vezényeltetett a mocsónoki őrsről rendes szolgálatba, hogy lopásokkal gyanúsított kőborz cigányok üldözésénél a vígselleyi őrsnek segítségre menjen. Járőr a cigányokat Köpösd községben d. u. 1-2 óra tájban feltalálva, őket üldözőbe vette s este 1/28 óráig Üreg község felé üldözté. Ekkor a járőr tagjai, hogy a cigányokat bekeríthessék, egymástól elváltak. Midőn Bajkó tartalékos gyalogos a cigányokhoz közeledett, azok, mintegy negyvenen, botokkal, fadarabokkal és laundobulásokkal a gyalogosra támadtak, mire ez reájuk egy lövest tett és Kuosala József tartalékos illetőségű kőborz cigányt oldalba találva, azt súlyosan megsebesítette. Sérült a nyitrai kórházba szállítottatott, a hol május hó 13-án reggel 5 órakor meghalt.

KÜLÖNFÉLÉK.

A németek hadifürdő-vonata. Berlinből a napokban indult el a keleti harcztérre egy fürdő-vonat. Ez a vonat áll két vízfertályos kocsiból, körülbelül ötven ezer liternyi vízbefogadó képességgel, két 30 tuszal felszerelt fürdőkocsiból, két vatköz és öltöző kocsiból, továbbá négy raktár-kocsiból, a levetett és kigőzölendő, illetve fejtőtlenítendő fehérszappan és egyenruha részére, azután két fertőtlenítő és egy a kezelő személyzet háló és tartózkodó helyiségeül szolgáló kocsiból. A vonatot két mozdony vontatja s a mozdonyok szolgálatjáták a fűtést, a vízmelegítést és gőzt is. A fürdővonat vont-

szerkezeti nagyságát és jelentőségét élénken illusztrálja az a tény, hogy tíz óra alatt benne legalább 1200 katonát vehet üdítő és meleg zuhanyfürdőt és ez idő alatt a ruházatuk fertőtleníti, fehérszappannal mosva és szárítva lesz, hogy a fürdés után teljesen tisztába öltözhetnek föl. Az új vonat azonban nem német gyártmány, hanem Bécsben, az államasutak gyárműhelyében készült. Rövidesen még két ilyen fürdővonat készül el és ezek is nyomban a harcztérre indítatnak, hogy a mi derék harczosainknak is alkalmat nyújtsanak a tisztálkodásra és segítségül legyenek arra nézve, hogy hős katonáink sok szenvedéstől és járványszerzéstől megóvhatók legyenek.

A londoni nyomor. Londonban erősen érzik a háború nagy nyomorúsága: az utcákon eze szám állanak az emberek és óraszám váraкоznak, hogy egy falat száraz kenyérhez jussanak: éjszakánként csoportosan látni gyermekeket, a kik az utcák kövén alszanak. Talán van otthonuk, de még az éjszaka az utcára jöttek, hogy jó helyet találjanak közel a kenyérszító helyiség ajtajához, mert a kenyér kevés és az éhes száj nagyon sok.

Hajnatra az utca egyre feketébb lesz a folyton növekvő tömeg miatt. A járda eltűnt, csak színes vállkendőket, sápadt arcokat és libagó szoknyákat látni. Sokan több kilométert gyalogoltak, hogy idáig eljussanak. Mikor az óra hatot üt, feltámadnak a boltok, az utca kék-kocsikkal telik meg és a pékírnokok nagy hátkosarakban hordják szét a meleg kenyeret és zsemlyét. Az éhes szemek kidülledve bámulnak utánuk, míg a pékírnokok valamelyik sarkon fityörészve elbúnnak. Néhány utcával odébb egy nagy péküzlet előtt hasonló nagy tömeg: itten az előző napokról megmaradt száraz kenyeret őrsítanak a szegények számára. Ma azonban nagy csatlódás éri őket, mert alig nyílik meg a bolt, az ajtóban áll egy péksegéd és kibördeti: máttól kezdve este hat órától árusítják a száraz kenyeret.

Szerkesztői üzenetek.

Csetnek. Igen.

Aranybánya. 1. Kötséget nem szenvedhet, hogy a helyettes. 2. Csendőr úr! Kételező. 3. Nem, mert ez a külön gazdálkodás fogalma alá esik, ezt nőten csendőr nem folytathat.

H. csendőr. A közigazgatási utasítás határozványai mérvadók.

Havasi csendőr. A kinevezett őrsparancsnok-helyettes az előjáró.

G. J. Nézetünk szerint mezőrendőri kibégást.

H. J. A táborodon túl két órával kimaradt.

33333. Annak idején kérje a beszámítást. Lehet, hogy kérelme teljesül.

Z. csendőr. Névtelen levelekre nincs válaszuk.

Fekete csendőr. Kihallgatáson kérje.

101. Nincs rá igéye.

M. M. Tudomásunk szerint nincs rá joga.

Bácska. Igen.

F. P. Személyi okmányait kellene látnunk.

Sorsjegyei nem nyertek. Tamás járásörnmester. — 2358 A. Jakab csendőr. — Érdeklődő.

Talányok megfektése. Lapunk az évi 19. számában közölt fejtörőket helyesen megfektették 92-en. — Köptalány: „A ki sokszor remélt, félni megtanult.” — Tréfás kérdések: „Korsó, orsó, úsó.” — Betűtalány: „Éljenek a katonák.” — A kisorsolt Erzsébet királyné szanatorium-sorsjegyet Katona József csendőrnek Szancsalmán elküldöttük.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi április hó 25-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával: az ellenség előtt teljesített jeles szolgálatainak elismerésül:

Pfeiffer Károly, a 6. hadsereg hadtápparancsnokságánál beosztott csendőrezredesnek, továbbá

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

Nevelits Kálmán, az 55. gyaloghadosztály parancsnokságánál beosztott csendőrezadosnak a *hadidíszítményes 3. osztályu kalonai érdemkeresztet* legkegyelmesebben adományozni és legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

Gergely Endre, a 17. gyaloghadosztálynál beosztott csendőrfőhadnagynak a legfelsőbb megelégedés kifejezése tudtul adassék.

Okiratilag megdicsértetett:

Mészáros János, a honvédelmi minisztérium 16. osztályába beosztott százados, ezen alkalmazásában teljesített jeles szolgálataiért.

Adományoztatott:

a hadsereg főparancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásnak elismerésül:

az 1. osztályu ezüst vitézségi érerm:

Bazsika Pál és

Mikkel János III. csendőrkörületbeli csendőröknek,

Bodnár József csendőrmesternek és

Marosán Miklós őrsvezető ez. őrmesternek, mindkettő a IV. csendőrkörületben és

Varga Ferencz VIII. csendőrkörületbeli csendőrnek;

Horráth Mátyás őrmesternek,

Heinzelmann Gyula,

Nedbál János,

Berko Flórián,

Vass Imre és

Papp János csendőröknek, mind a hat a IV. csendőrkörületben;

a 2. osztályu ezüst vitézségi érerm:

Fördös János III. és

Rusz János IV. csendőrkörületbeli csendőrnek,

Karamesuk András,

Magyar László és

Lörinczy Imre csendőröknek, mind a három a IV. csendőrkörületben és beosztva a 302. bonvéd gyaloghadosztályban,

Huszi András őrmesternek,

Kovács István,

Éfahn József,

Lipták Bertalan és

Babarczy János csendőröknek, mind az öt a IV. csendőrkörületben,

Bátori János csendőr járásőrmesternek (12. hadtestnél);

a bronz vitézségi érerm:

Muszka György csendőrnek,

Jenei Antal próbacsendőrnek, mind a kettő a IV. csendőrkörületben, valamint

Szabó Jeremiás és

Péter Zsigmond őrsvezető ez. őrmestereknek (12. hadtestnél).

Előléptettek:

őrmesterré:

1915 április hó 23-ával:

a Kövess hadsereg csoportparancsnokság által:

Czinege Lajos, VII. számú csendőrkörületbeli őrsvezető ez. őrmester;

1915 május hó 1-ével:

a m. kir. V. számú csendőrkörületi parancsnokság által:

György István őrsvezető ez. őrmester;

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Kovács Béla I. számú, azután Drenyovszky Ádám és

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.
Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

☐☐☐ Telefon 153-44. szám. ☐☐☐

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakberletiltás ellenében.

Külföldi pénznamek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletes és készpénzért való eladása.

Elfogadjuk betéteket lakarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő leköltése mellett helyeznek el intézetünkél, 6% (hat) betéti kamattal fizetünk (A tőkekamatadó levonásával). 2. Oly takarékbetétek után, melynél a betétevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fé) betéti kamattal fizetünk (A tőkekamatadó levonásával).

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részére.
Személyi kölcsönöket folyóntunk kezesség mellett vagy jelzálogos hitessíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, in érvényes és chequék beszedését vállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.
Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Szabó Géza I. V. számú csendőrkerületbeli őrsvezető
ez. őrmesterek;

a cs. és kir. 3. hadsereg hadtűp-parancsnokság által:

Hermann Gyula, V. számú csendőrkerületbeli őrs-
vezető ez. őrmester;

Őrsvezető ez. őrmesterré:

1915 május hó 1-ével;

a m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság
által:

Fülöp György csendőr ez. őrmester;

a m. kir. V. számú csendőrkerületi parancsnokság
által:

Morócz Gábor, Boros István és Magyar Domokos
csendőr ez. őrmesterek;

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Bublos János, VI. számú csendőrkerületbeli csendőr
ez. őrmester:

csendőr ez. őrmesterré:

az illetékes táborig csendőrtörzstiszt által:

1915 február hó 1-ével:

Matus Gyula, V. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 márczius hó 1-ével:

a cs. és kir. Balkán-haderők hadtűp-parancsnoksága
által:

Mayer Mihály, Tóth János V., Matorác Menyhért és
Mezei Gyula, III. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1915 április hó 1-ével:

az illetékes táborig csendőrtörzstiszt által:

Zalecker József, V. számú csendőrkerületbeli csendőr;

a m. kir. 30. honvéd gyalogezred parancsnokság javas-
lata alapján, a m. kir. V. számú csendőrkerületi pa-
rancsnokság által:

Guseilla Miklós csendőr:

1915 május hó 1-ével

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Nagy Mihály, V. számú csendőrkerületbeli csendőr;

a cs. és kir. 2. hadsereg hadtűp-parancsnokság által:

Bacsa Imre, Rád László, Roska János, Kodra Miklós,
Pop Ilyés, Makai Demeter, Kiss József L., Fábrián Dé-
nes L., Buzsár Dénes, Kunyádi Mihály és Allguier János,
I. számú, továbbá Kopacz Gergely, Péntes István, Fá-
bián János, Lantos Rafael, Majoros István és Szabó
Gábor, II. számú, azután Varga Ambrus, Tóth György II.
és Provodovszki Márton III. számú, végül Grosz János,
Roh Miklós és Tarkó László, VII. számú csendőrkerü-
letbeli csendőrök;

a cs. és kir. 7. hadsereg hadtűp-parancsnokság által:

Kosztó Péter, Hatházi Ferencz, Bera Illés, Lár János,
Zsellér Pál, Matinka György és Lónicz Sándor II. számú,
továbbá Balogh József III. számú csendőrkerület-
beli csendőrök;

a cs. és kir. 35. gyaloghadosztály parancsnokság által:

Pozsonyi János, II. számú csendőrkerületbeli csendőr.

Katonai szolgálati jellel való ellátás:

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományából a
következők láttattak el a legénység katonai szolgálati
jellel, és pedig:

az I. osztályúval:

Bangó Ferencz őrsvezető ez. őrmester, 1914. évi de-
cember hó 22-ével, Frkás János I. őrsvezető ez. ör-
mester 1915. évi január hó 18-ával, Nagy Péter őrmes-
ter 1915. évi január hó 27-ével, Böcs János őrsvezető
ez. őrmester 1915. évi február hó 15-ével, Kapronczai
Bálint járásőrmester és Bükfa József őrsvezető ez. ör-
mester 1915. évi márczius hó 1-ével, Takács János
őrsvezető ez. őrmester 1915. évi márczius hó 17-ével
és Zsiborács István őrsvezető ez. őrmester 1915. évi
május hó 11-ével;

a II. osztályúval:

Laczikó Péter csendőr 1913. évi november hó 27-ével,
Kovács Imre őrsvezető ez. őrmester 1914. évi január
hó 29-ével, Csete György és Lábdi Lajos őrsvezető ez.
őrmesterek 1914. évi május hó 9-ével, Kovács Gyula
csendőr ez. őrmester 1914. évi június hó 29-ével, Kár-
páti József I. őrsvezető ez. őrmester 1914. évi október
hó 6-ával, Erőss Zeigmund csendőr 1914. évi október
hó 10-ével, Kövi Pál őrsvezető ez. őrmester 1914. évi
október hó 29-ével, Szabó János VI. csendőr 1914. évi
október hó 30-ával, Matosec Alajos csendőr 1914. évi
november hó 5-ével, Virág István csendőr ez. őrmester
1914. évi december hó 22-ével, Tóth György III.
csendőr 1914. évi december hó 28-ával, Mátyás János
csendőr ez. őrmester 1915. évi január hó 5-ével, Hantal
Mihály csendőr 1915. évi január hó 7-ével, Pálfi Péter
csendőr 1915. évi január hó 13-ával, Csóka János
csendőr ez. őrmester 1914. évi január hó 14-ével, Ka-
mondi Pál csendőr 1915. évi január hó 15-ével, Tóth
Mihály II. őrsvezető ez. őrmester 1915. évi január hó
29-ével, Édler Kálmán őrmester 1915. évi márczius hó
9-ével, Sárosi Ferencz csendőr 1915. évi márczius hó
10-ével, Pálfi György csendőr ez. őrmester és Deli Győző
csendőr 1915. évi április hó 10-ével, Sabján István
csendőr 1915. évi május hó 5-ével, Dobos Lajos csendőr
ez. őrmester 1915. évi május hó 6-ával, Viszló Imre
őrsvezető ez. őrmester és Lukács Imre csendőr ez. ör-
mester 1915. évi május hó 9-ével;

a III. osztályúval:

Báró Elés csendőr 1912. évi augusztus hó 11-ével,
Szappási István csendőr 1913. évi január hó 3-ával,
Római István és Nagy D. István csendőrök 1913. évi
január hó 15-ével, Szemes Lajos csendőr 1913. évi
július hó 24-ével, Szaszarán István csendőr 1913. évi
július hó 30-ával, Sándor Lajos csendőr 1913. évi
október hó 3-ával, Kurali István csendőr 1913. évi
október hó 17-ével, Bognár György csendőr ez. őrmes-
ter 1914. évi január hó 2-ával, Buzics József csendőr
1914. évi február hó 6-ával, Morvai János csendőr
1914. évi február hó 25-ével, Vida István I. csendőr
1914. évi márczius hó 14-ével, Vucskics István csendőr

1914. évi április hó 19-ével, Sutka János csendőr
 1914. évi május hó 9-ével, Csigai János csendőr ez.
 őrmester 1914. évi május hó 27-ével, Huber Mihály
 csendőr 1914. évi július hó 1-ével, Lavó Pál csendőr
 1914. évi augusztus hó 1-ével, Egyed János I. csendőr
 1914. évi szeptember hó 7-ével, Skoda György és Erdélyi László csendőrök 1914. évi október hó 6-ával, Valkó István csendőr 1914. évi október hó 15-ével, Tóth Ferencz IV. csendőr 1914. évi november hó 3-ával, Bolla István csendőr 1914. évi november hó 17-ével, Odrí Sándor csendőr 1914. évi november hó 22-ével, Póka István csendőr 1914. december hó 7-ével, Miklós Simon csendőr 1914. évi december hó 10-ével, Nádasli Sándor és Tóth József csendőr, továbbá Gremesperger György és Bolvi János csendőrök 1914. évi december hó 19-ével, Hajdu János csendőr 1915. évi január hó 2-ával, Kovács István csendőr 1915. évi január hó 3-ával, Kovács Miklós csendőr 1915. évi január hó 5-ével, Molnár Ferencz I. csendőr 1915. évi január hó 8-ával, Köntös Sándor csendőr 1915. évi január hó 9-ével, Tóth Lajos IV. csendőr 1915. évi január hó 10-ével, Ádám János csendőr 1915. évi január hó 11-ével, Szalai István I. csendőr 1915. évi január hó 14-ével, Deli György csendőr 1915. évi január hó 28-ával, Tarabó Ferencz csendőr 1915. évi február hó 16-ával, Farkas Károly csendőr ez. őrmester 1915. évi február hó 28-ával, Bejczy Kálmán csendőr 1915. évi márczius hó 2-ával, Smodics József csendőr 1915. évi márczius hó 9-ével, Cziráki János és Nemes György I. csendőrök 1915. évi márczius hó 11-ével, Szigeti József csendőr 1915. évi márczius hó 13-ával, Székely János csendőr 1915. évi márczius hó 16-ával, Sándor József II. csendőr 1915. évi márczius hó 18-ával, Horváth József VIII. 1915. évi márczius hó 20-ával, Wolfbeisz Sámuel csendőr 1915. évi márczius hó 21-ével, Vödörös István és Levák György csendőrök 1915. évi április hó 4-ével, Pál Mihály és Kálmán Gábor csendőrök 1915. évi április hó 10-ével, Juhász György csendőr 1915. évi április hó 17-ével, Szücs Lajos csendőr 1915. évi április hó 18-ával, Kéri Pál csendőr 1915. évi április hó 24-ével, és Horváth István II. csendőr 1915. évi május hó 13-ával.

Végh Sándor, Orbán Sándor, Orbán Mihály III. és Király Lázár, továbbá Balala János, Belovics József, Bobis János, Mrazik János, Gyarmati János, Pozspis Ferencz, Jánoska József, Szlanaka János, Barnák József, Hollendonner Orbán, Hölter József, Hrotkó István, Derecskei Sándor, Sipos István, Pápai Lajos és Kéri József, V. számú csendőrkerületbeli csendőrök.

Névváltoztatás.

Kimpián (Campián) Vazul, I. számú csendőrkerületbeli csendőr, családi nevét belügyminiszteri engedély alapján, «Kovács»-ra változtatta.



HEGEDÜ

csodásan tiszta erős hangu
 6 korona és feljebb.
 Mester műhegedűk rész-
 letre is. Romlottakat művé-
 sziesen javít. — Árjegyzék az
 összes hangszerekről ingyen.

Mogyorossy Gyula

kir. szab. hangszergyár
 Budapest, VIII., Rákóczi-ut 71. sz.

SZÁNTÓ JÓZSEF

géparuhája 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-
 jegyzékem díj-
 talanul küldöm.



Képes nagy ár-
 jegyzékem díj-
 talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postlelon, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyi-kerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tűnélkül beszélőgépek, lemezek és varrógépek órlásl választékban, kedvező részletfizetésre is.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:

Látyes Gábor, Kránga István, Zsigmond János, András Ignác, Varga Mihály, Szöcs György, Puskás György, Muresán György, Kövári Ferencz, Simó Béla, Kimpián Demeter, Filimon Sándor, Szilágyi Sámuel, Gál Sámuel,

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok
Sapkák
Keztyük
Kardbojt
Celluloid kezelő és nyakravaló
Czipókrém
Fegyverzsír
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Ralikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Mindennemű felszerelési tárgyak
 dus raktára olcsó árakkal.

Szives figyelmébe ajánljuk, hogy a Csendőrségi Lexikon 5 koronás árát 4 koronára szállítottuk le, kedvezményes árkban. még csak néhány példány van belőle raktárunkon, améért is kérjük arra vonatkozó rendelését.